

Jeroen Birnie

Leeftijd: 65 jaar.
Woonplaats: Leiden
Opleiding: vwo, geneeskunde en de huisartsenopleiding in Amsterdam, UvA, AMC.
Beroep: huisarts.
Burgerlijke staat: gehuwd, drie kinderen.

JEROEN BIRNIE

'Ik kan heel goed drammen'

Als medicus vindt hij het wellicht een enigszins zorgelijke constatering, maar Jeroen Birnie heeft een groen hart. Als stukken stedelijk groen dreigen te verdwijnen, drijft het hem de barricades op. Zeker als de stedelingen daarbij genegeerd worden.

Niet dat Birnie zo'n actievoerder is. „Het voelt toch alsof je aangifte doet tegen je gemeente-bestuur. Maar je doet zoiets toch als het heel dicht bij je staat. En groen is ontzettend belangrijk, zeker in stedelijk gebied. Ook vanuit mijn rol als huisarts, en ik heb me daarom ook als zodanig geprofileerd. Ik voel het zo dat ik vanuit mijn beroepscode geacht wordt er iets tegen te doen als dat binnen mijn macht ligt.”

Aan de andere kant is het wel zo dat als hij actie onderneemt, dat eerder op straat is dan bij 'participatietrajecten'. „Dat is toch vaak een wassen neus. En ik kan er heel slecht tegen als ik het gevoel krijg ergens alleen maar figurant te zijn. Maar inspreken bij commissies doe ik wel. Het is fantastisch dat we een democratie hebben ingericht waar je altijd gehoord kan worden. En je kunt er een spandoek ophangen, haha.”

Niettemin hoopte Birnie tot het allerlaatste moment dat iemand anders het referendum zou aanvragen. „Want je roept nogal wat over jezelf af, hè. Zeker hier, want normaal is een referendum tegen een gemeente of een projectontwikkelaar. Nog nooit stonden individuele burgers tegenover een particuliere club in hun eigen wijk.”

De Stichting Vrienden van het Roomburgerpark lieten echter weten, zelf geen referendumaanvraag te zullen indienen. „Maar ze gaven me wel de verzekering dat ze hem zouden steunen als ik het zou doen. Toen durfde ik het.”

Macht

Hij had enige ervaring. Eerder kwam het bijna tot een referendumaanvraag tegen een fietsenstalling onder het stadhuis (en vooral: het daarvoor schrappen van fietsenrekken op straat). Daarin schuilt een zekere ironie. Het was het Leidse D66-oppositieraadslid Paul van Meenen, nu Kamerlid, dat hem aanspoorde en lessen meegaf om die strijd te voeren. „Die stalling was eigenlijk de eerste stap voor de Rijn Gouwe Lijn die daar zou stoppen. Natuurlijk realiseerde ik me terdege dat toen Paul me

Het gezicht van een referendum

Jeroen Birnie werd het gezicht van de actie tegen de komst van een extra veld voor hockeyclub Roomburg ten koste van het Roomburgerpark. Hij voerde aanhoudend actie en vroeg samen met zijn echtgenote Liesbeth van Loon het referendum aan waarin een kleine 70 procent van de Leidenaars het plan naar de prullenbak verwees.

De in De Bilt geboren huisarts kwam via heel wat omzwervingen in Leiden terecht. Hij was een flierefluiter die zelfs zijn vwo niet afmaakte voordat hij de wijde wereld introk met een rugzak en zijn toekomstige partner. Later volgde hij de avondschool om dat gemis in te halen en ging studeren. In 1991 kwam het stel naar Leiden - Birnie nam er later de praktijk over van huisarts Wouter Bruijne.

vroeg hier iets tegen te doen, dat het voor zijn partij heel belangrijk was. Maar hij wist natuurlijk ook wel aan wie hij het vroeg.”

In de slag om het Roomburgerpark stonden de tegenstanders tegenover de partij, in de persoon van wethouder Paul Dirkse. „Mischien is het omdat ze al zo lang in de coalitie zitten. Dat zie je bij tien jaar Rutte ook. Als een partij zo lang aan de macht is, krijgen ze kennelijk de indruk dat ze het ook wel zonder de inwoners kunnen.”

Het was een intensieve tijd. Voor- en tegenstanders van het plan trokken alles uit de kast. „We hadden een leger van gemotiveerde vrijwilligers. Dat is echt onbetaalbaar.” Het ging soms hard tegen hard. Zaken flink aanzetten, acties verzinnen in de hoop op media-aandacht, een stortvloed aan verbaal geweld op sociale media...

Daar keek Birnie niet van op. „Het hoort erbij. Een referendum win je niet met nuance, zei Paul van Meenen me destijds ook al.”

Hier en daar ging het een grens over. „Het is leuk als iemand naar het spandoek aan je huis kijkt en zegt: ik ben het niet met je eens, maar mooi dat je het doet. Het is minder als oudere, beschaafde dames worden geschoffeerd omdat ze voor hun parkje opkomen. Dat ze 's avonds een bobo bij me thuis langs stuurden om me op andere gedachten te brengen... dat heb ik echt als intimiderend ervaren.”

Zelf stak hij ook een grens over. Hij profileerde zich niet alleen als arts, maar voerde ook actief vanuit zijn praktijk actie en benaderde patiënten. „Heb ik daar spijt van? Nee. Zou ik het weer doen? Ook niet. Ik heb er niet veel klachten over gekregen, hoor, maar ze waren

wel terecht.” Het referendum is dan gewonnen, gemeente en hockeyclub zoeken nog steeds plek voor een extra veld en dus blijven de tegenstanders alert. Birnie ook, maar hij treedt weer op de achtergrond. Anderen houden dat wel in de gaten.

En dan zeker Bert Stermerdink van de Vrienden van het Roomburgerpark, die al decennia betrokken is bij groen in en rond de stad. Dat wil Birnie even gezegd hebben. „Mijn durf en contacten zijn belangrijk, en ik ben heel goed in drammen. Maar voor mij was het even twee jaar intensief. Al die vrijwilligers doen het voetenwerk. En Bert het meest. Hij volgt al decennia echt alles. Als het nodig is, tikt hij me dan wel weer op de schouder.”

Binnert Glastra

„Het is fantastisch dat we een democratie hebben ingericht waar je altijd gehoord kan worden.”

FOTO HIELCO KUIPERS